

NR. 1, Anul II, 2014

**PUBlicație EDITATĂ DE CLUBUL
« PRIETENII BIBLIOTECII »
LICEUL TEHNOLOGIC OCNA MUREȘ**

ISSN 2286 - 0878

EXPERIMENT

EXPERIMENT INEDIT

Liceul Tehnologic Ocna Mureș a sărbătorit 40 de ani de existență

„Liceul Tehnologic Ocna Mureș a îmbrăcat straie de sărbătoare, sâmbătă, 21 septembrie 2013, cu ocazia sărbătoririi a 40 de ani de existență. Evenimentul a avut loc în sala de sport a liceului și au răspuns chemării de a sărbătorii peste 80 de persoane. Cot la cot în sala de sport au stat promoții din anii '70, '80, '90, 2000, 2010, dar și viitori absolvenți. Au venit să-și revadă liceul și pe foștii profesori oameni din toate colțurile țării Baia Mare, Buziaș, Cluj Napoca, București, profesori universitari, profesori, ingineri, oameni simpli, toți rodul acestui liceu...”

<http://www.ocnamuresonline.ro/stiri-din-ocna-mures/evenimente/1970-liceul-tehnologic-ocna-mures-a-sarbatorit-40-de-ani-de-existenta.html>

PAGINA BIOGRAFICĂ

Dmitri ȘOSTAKOVICI (n. 25 septembrie 1906, Sankt Petersburg, Rusia– d. 9 august 1975, Moscova, Rusia), a fost un compozitor, pianist și profesor rus.

Biografie și activitate

Dmitri Șostakovici, care a fost considerat „*Primul copil muzical important al Revoluției*“, s-a născut într-o familie care admira muzica - înainte de căsătorie, mama lui Șostakovici urmasa Conservatorul din Sankt Petersburg, iar tatăl, inginer chimist, era colaboratorul lui Dimitri Mendeleev.

Dmitri Șostakovici începe să studieze muzica de la vârsta de nouă ani, mai întâi cu mama sa, apoi cu profesorul Glashev, sub îndrumarea căruia reușește primele compoziții. În anul 1919 intră la Conservatorul din Sankt Petersburg, unde studiază pianul cu L. Nikolaev (1919-1923), contrapunctul și fuga cu Sokolov și compoziția, orchestrația și formele cu Maximilian Steinberg și Aleksandr Glazunov, (1923-1925). **Primele lucrări le-a scris în timpul studenției: *Dansuri fantastice, pentru pian* (1922) și *Simfonia nr. 1* (1925) – lucrarea sa de licență, care a pus baza popularității sale mondiale.** În anul 1925, după ce absolvă Conservatorul cu lucrarea *Simfonia I*, este reținut ca stagiar la clasa de compoziție. Astfel începe cariera pedagogică a lui Șostakovici, activitate pe care o va continua de-a lungul întregii sale vieți. **A activat ca profesor de instrumentație** (din 1937), apoi de compoziție (din 1939) atât la Conservatorul din Petersburg, cât și la cel din Moscova (după 1943).

După al Doilea Război Mondial este trimis ca **ambasador cultural al URSS-ului în SUA și în alte țări**. Din Rusia sovietică nu a ieșit însă decât rareori, activitatea sa publică fiind comentată fără cruțare de anumiți observatori occidentali.

Simfonia I este o lucrare remarcabilă pentru un tânăr de nouăsprezece ani - o simfonie de anvergură, inteligență și plină de vitalitate, cu elemente de parodie, cu un conținut melodic succulent și o orchestrație bogată.

După Simfonia I, au urmat o serie de lucrări care au întărit această primă impresie. A scris opera satirică *Nașul* (1928, prima reprezentare în 1930) după povestirea lui Gogol, iar într-unul din interludiile operei, a introdus o porțiune de orchestră de percuție. Șostakovici a demonstrat, astfel, că poate fi la fel de modern ca oricare dintre colegii săi din Occident.

În 1930 a compus baletul *Vârsta de aur*, a cărui polcă a devenit vestită la vremea respectivă.

Șostakovici a compus și simfonii inspirate din evenimentele istorice de dată recentă: *Octombrie* (1927), *1 Mai* (1931).

În anul 1932 a terminat opera *Lady Mackbeth din Mțensk* (după Nikolai Leskov), intitulată *Katerina Izmailova*, lucrare care îi va aduce mari necazuri, căci

PAGINA BIOGRAFICĂ

Rusia de la acea dată nu a apreciat nici moralitatea și nici limbajul muzical al operei. Lucrarea a fost aspru criticată de presă, care a calificat-o drept „Haos în loc de muzică“. În urma primei reprezentări a acestei opere, compozitorul este numit „dușman al poporului“, iar la propunerea lui Stalin, opera a fost interzisă. Opera nu s-a mai jucat în URSS până în 1962. În tot acest răstimp, însă, era reprezentată pe scenele din Stockholm, Praga, Londra, Zürich, Copenhaga etc. După cazul cu opera *Katerina Izmailova*, majoritatea creațiilor scrise de el până în 1936 practic dispar din repertoriile teatrelor.

Se reabilitează abia în 1937, cu *Simfonia a V-a*, după care au urmat *Cvintetul cu pian* (1940) și *Simfonia a VII-a* (1941), pentru ultimele două primind și două premii Stalin. În 1945 scrie o nouă *Simfonie*, pentru care din nou este atacat. În pofida strădaniilor sale, era un compozitor distrus. A fost reconsacrat cu *Cântarea pădurilor* (1949), dar a fost din nou pus la index în 1962, când a compus *Simfonia a XIII-a*. După unele modificări aduse textelor, această simfonie a putut fi interpretată, iar compozitorul a început să creeze mai liber. Cu toate acestea, nu a mai scris niciodată cu avântul, scânteia și vigoarea modernă pe care le demonstrase în *Simfonia I*. A început, în schimb, să compună o muzică „sigură“, repetând formulele vechi, imitând manierismul lui Serghei Prokofiev. Abia spre sfârșitul vieții a îndrăznit să-i nesocotescă pe tării muzicii sovietice și să aștearnă pe hârtie genul de muzică pe care dorea să-l scrie.

În anul 2000 a fost redescoperită Suita pentru Orchestra de Jazz nr.2, o lucrare în trei părți, compusă în 1938, care a fost mulți ani confundată cu Suita pentru Orchestră de estradă, care conține celebrul Vals nr.2, foarte repede devenit "hit", mai ales în interpretarea lui André Rieu.

Simfonist prin excelență, dotat cu un remarcabil simț dramaturgic, Șostakovici este un muzician complex, a cărui inspirație vine din realitatea imediată, pe care o trăiește și o interpretează profund, redând apoi sonor gândurile și sentimentele sale, într-o comunicare emoțională care îmbracă forme grandioase de exprimare filosofică.

Opera

Piese pentru scenă

1927/28 *Nașul*, op. 15, operă în trei acte după Gogol, (Premiera: Leningrad 1930)
1929/30 *Vârsta de aur'* op. 22 - balet în trei acte, libret de A. Ivanovski
1930/31 *Bufonul* op. 27 - balet în trei acte, libret de V. Smirnov (Premiera: Leningrad 1931)
1930-1932 *Lady Macbeth din Mțensk*, op. 29, operă în patru acte, (Premiera: Leningrad 1934)
1934/35 *Pârâul limpede*, op.39 - balet în trei acte, libret de F. Lopuhov și A. Piotrovski
1942 *Jucătorii*, op.63 - fragment de operă după Gogol, completat de Krzysztof Meyer,
1956-1963 *Katarina Izmailova*, o versiune revizuită a operei *Lady Macbeth din Mțensk*, 1958
Moscova, cartierul Ceriomușki, op. 105, operetă în trei acte (Premiera: Moscova 1958)

Piese instrumentale

Simfonii

Simfonia I în Fa major op. 10 pentru orchestră (1924-25)
Simfonia a II-a în Si major op. 14 pentru cor mixt și orchestră (1927)
Simfonia a III-a în Mi bemol op. 20 „*De 1 mai*” pentru cor mixt și orchestră (1929)
Simfonia a IV-a în do minor op. 43 pentru orchestră (1935-36, P. 1961)
Simfonia a V-a în re minor op. 47 pentru orchestră (1937)
Simfonia a V-a în si minor op. 54 pentru orchestră (1939)
Simfonia a VII-a în Do major op. 60 „*Leningrad*” pentru orchestră (1941)
Simfonia a VIII-a în do minor op. 65 „*Stalingrad*” pentru orchestră (1943)
Simfonia a IX-a în Mi bemol major op. 70 pentru orchestră (1945)
Simfonia a X-a în mi minor op. 93 pentru orchestră (1953)
Simfonia a XI-a în sol minor op. 103 „*Anul 1905*” pentru orchestră (1957)
Simfonia a XII-a în re minor op. 112 „*Anul 1917*” pentru orchestră (1961)
Simfonia a XIII-a în si bemol minor op. 113 „*Babii Iar*” (după poezii de Evgheni Evtușenko)
Simfonia a XIV-a în sol minor op. 135 (după poezii de G. Lorca, Apollinaire, Küchelbecker și Rilke) (1969)
Simfonia a XV-a în La major op. 141 pentru orchestră (1971)

Concerte

1933 Concertul pentru pian, trompetă și orchestră de coarde nr.1 în do minor op. 35
1947/48 și 1955 Concertul pentru violină nr.1 în la minor op. 77
1957 Concertul pentru pian nr.2 fa major op. 102
1959 Concertul pentru violoncel nr.1 mi bemol major op. 107
1966 Concertul pentru violoncel nr.2 sol minor op. 126
1967 Concertul nr. 2 în do diez minor pentru vioară și orchestră, opus 129

Suite și alte piese

1928 *Tahiti Trott*, opus 16, versiune pentru orchestră a *Tea for Two*
1928 *Două piese de Domenico Scarlatti* opus 17, pentru orchestră militară
1931 *Der bedingt Ermordete*, Opus 31, eine kritische Revue
1934 *Suită pentru orchestră de jazz Nr. 1*, fără opus (inițial: Opus 38)
1938 *Suită pentru orchestră de jazz Nr. 2*, fără opus (orquestrație de Gerard McBurney)
1942 *Marș festiv* fără opus, pentru orchestră de suflători
1970 *Marșul miliției sovietice* opus 139, pentru orchestră de suflători

Sursa: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dmitri_%C8%98ostakovici

PAGINA BIOGRAFICĂ. LISZT

Franz LISZT sau **Liszt Ferenc** (n. 22 octombrie 1811, Raiding (în lb. maghiară *Doborján*), Imperiul Austriac, astăzi Burgenland, Austria - d. 31 iulie 1886, Bayreuth, Bavaria), **a fost un compozitor maghiar și unul dintre cei mai renumiți pianiști ai tuturor timpurilor.**

Franz Liszt a fost singurul fiu al funcționarului Ádám Liszt și al soției acestuia, Maria Anna (1788-1866), născută Lager, în familia unui brutar din Krems an der Donau (Krems la Dunăre). Localitatea sa natală, Raiding, făcea parte la acea vreme din Transleithania, parte maghiară a Imperiului Austro-Ungar ce a fost format abia în 1867.

Naționalitatea lui a devenit o temă controversată după destrămarea Imperiului Austro-Ungar: unii susțineau etnia germană, alții etnia maghiară, dar au fost și unii care susțineau originea lui slovacă. Dar înainte de 1918, când aceasta nu era o temă controversată, era acceptată naționalitatea sa în concordanță cu biografia de 3 volume scrisă de Lina Ramann, conform celor scrise de de Ramann despre părinții lui Liszt: „*Tatăl lui era maghiar, mama austriacă*”.

Tatăl lui Franz Liszt era în serviciul familiei Esterházy, familie care îl patrona și pe compozitorul Joseph Haydn. După ce în 1821 s-a mutat la Viena, a **luat lecții de pian cu Carl Czerny și de compoziție cu Antonio Salieri.** Doi ani mai târziu, în **1823, s-a mutat împreună cu familia la Paris, de unde a plecat în multe turnee ca pianist.** La Paris le-a iubit pe Caroline de Saint Cricq și pe contesa d'Agout. Sabina Cantacuzino relatează că din a doua iubire s-ar fi născut, în Italia, un fiu natural: Carol Davila. Influențat de măiestria violonistului Niccolò Paganini, a decis să dezvolte o tehnică interpretativă similară pentru pian. În 1835 a plecat din Paris cu amanta sa Marie de Flavigny, alături de care a întreprins multe călătorii în anii următori, timp în care reputația sa de pianist a continuat să crească. În anul 1844 s-a despărțit de amanta sa, mamă a celor trei copii ai săi, iar **în 1848 s-a stabilit la Weimar**, alături de prințesa Sayn-Wittgenstein. **Atenția sa a început să se concentreze pe compoziție și, în special, pe crearea unei noi forme muzicale, poemul simfonic.**

În anul 1861, Liszt s-a mutat la Roma. Din 1869 s-a întors cu regularitate la Weimar, unde a avut numeroși elevi, mai târziu **acceptând să predea muzică la Budapesta, unde era privit ca un erou național.**

Franz Liszt a fost **socrul compozitorului Richard Wagner**; el și-a petrecut ultima parte a vieții sale la Bayreuth. A murit la 31 iulie 1886, la patru ani după decesul ginerelui său, Richard Wagner, la Bayreuth, unde a fost înmormântat. Casa în care a murit (Bayreuth, Wahnfriedstr. 9) a devenit „Muzeul Franz Liszt”.

Liszt a întreprins diverse **turnee în Muntenia, Moldova și Transilvania**, unde de fiecare dată a fost primit cu mare căldură, înregistrând succese notabile.

PAGINA BIOGRAFICĂ

În urma contactului cu muzica populară românească, compune o *Rapsodie română*.

Viața și creația sa (atât ca pianist concertist cât și ca compozitor) se structurează în **trei perioade distincte** :

1) **cariera de virtuoz (1820 - 1847)** îi impune călătorii, având însă Parisul ca centru general, iar pianul este instrumentul spre care se îndreaptă cu predilecție lucrările sale .

2) din momentul numirii sale ca **director de muzică al Curții din Weimar** începe cea de a II a perioadă **(1847 - 1861)**, cea mai fructoasă din punctul de vedere al creației sale muzicale. Totodată în aceste momente cariera lui se află la apogeu.

3) ultimei perioade **(1861 - 1866)** îi corespund plecarea la Roma și predilecția pentru **muzica religioasă** în compozițiile sale .

Sursa: http://ro.wikipedia.org/wiki/Franz_Liszt

Opera

Liebesträume, Hungarian Rhapsodies, La campanella, Années de pèlerinage, Transcendental Études, Sonata in B minor, Hungarian Rhapsody No. 2, Grandes études de Paganini, Mephisto Waltzes, Three Concert Études, Totentanz, Les préludes, Faust Symphony, Dante Symphony, Funérailles, Harmonies poétiques et religieuses, Transcendental Étude No. 4, Piano Concerto No. 1, Hexameron, Fantasy and Fugue on the chorale 'Ad nos ad salutarem undam', Piano Concerto No. 2, Symphonic poems, Nuages gris, Don Sanche, Sposalizio, Rhapsodie espagnole, La lugubre gondola, Grand galop chromatique, Hungaria, Christus, Gnomenreigen, Transcendental Étude No. 12, Dante Sonata, Fantasy and Fugue on the Theme B-A-C-H, Hungarian Rhapsody No. 6, Légende No. 1: St François d'Assise, Hungarian Fantasy, Un sospiro, Bagatelle sans tonalité, Pace non trovo, Au bord d'une source, Two Concert Études, Orpheus, Die drei Zigeuner, Réminiscences de Don Juan, Sarabande and Chaconne from Handel's Almira, Waldesrauschen, Transcendental Étude No. 5, Prometheus, Hunnenschlacht ...

PAGINA BIOGRAFICĂ. RODIN

François – Auguste- René Rodin (12 noiembrie 1840, Paris - †17 noiembrie 1917, Meudon-la-Forêt) a fost un **sculptor, grafician și pictor francez în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului XX.**

Rodin **a revoluționat limbajul sculpturii, făcându-l capabil să exprime adevărul uman, pornind de la experiența directă.** Prin atelierul lui au trecut mulți sculptori, printre care Antoine Bourdelle, Charles Despiau, Aristide Maillol. În 1907, aici a lucrat și Constantin Brâncuși, care, părăsind atelierul după numai câteva luni, și-a justificat plecarea spunând: *"Nimic nu se poate înălța la umbra marilor arbori!"*

Auguste Rodin s-a născut într-o familie modestă din Paris; tatăl său era funcționar la poliție. În 1853, la vârsta de 14 ani, este admis la *École Spéciale de Dessin et de Mathématiques* ("Școala specială de desen și matematică"), urmând cursurile desenatorului Horace Lecoq de Boisbaudran și ale pictorului Stéphane Belloc. Între anii 1854-1857 studiază la Școala de Arte decorative (*École des Arts décoratifs*), dar este respins de trei ori în cursul acestor ani în încercarea de a fi admis la *École des Beaux-Arts*. **Urmează în acest timp cursuri de literatură și istorie la Collège de France.** În 1862 intră în ordinul monahal "*Pères du Saint-Sacrement*", este însă încurajat de superiorul ordinului să-și continue cariera artistică. **Debutează cu portrete și desene,** realizate sub îndrumarea lui Jean-Baptiste Carpeaux, după care, în anul 1864, începe să lucreze în atelierul sculptorului Albert Carrier-Belleuse, reprezentant al stilului denumit "*seconde Empire*", **realizând decorații murale, modele de ornamente și vase la manufacturile de porțelan din Sèvres.** În acest an o întâlnește pe Rose Beuret, o lucrătoare de croitorie în vârstă de 20 de ani, care îi va servi ca model și devine tovarăsa lui de viață. În 1866 se naște primul lor copil, Auguste Eugene Beuret. În 1870 pleacă cu Carrier-Belleus la Bruxelles și va colabora cu acesta până în 1872, când Rodin se asociază prin contract cu sculptorul belgian Antoine-Joseph Van Rasbourgh, cu care realizează decorarea unor edificii publice din Bruxelles (clădirea Bursei, palatul Academiei) și case particulare.

Pictează singur o serie de peisaje din pădurea Soignes și trimite litografii destinate jurnalului satiric *Le Petit Comique*. Urmează o perioadă de **călătorii de studii în Italia (1875-1876), la Florența și la Roma,** pentru a "descoperi secretele lui Michelangelo" și un turneu al catedralelor gotice din centrul Franței (1877). Expune în acest an, la "Cercul artistic și literar" din Bruxelles și apoi la "Salonul artiștilor francezi" din Paris, sculptura *Âge d'arain* ("Vârsta de bronz"), care provoacă scandal, fiind acuzat de a fi făcut un mulaj după natură. Între anii 1879-1882 lucrează la manufacturile din Sèvres, iar în 1880 își

PAGINA BIOGRAFICĂ. RODIN

deschide un atelier propriu la depozitul de marmoră din Paris, 182, rue de l'Université, pe care îl va păstra până la sfârșitul vieții.

Statul francez îi cumpără sculptura "**Vârsta de bronz**" și îi comandă (1880) un portal pentru viitorul muzeu de Arte Decorative. Rodin alege tema infernului din opera lui Dante, opera, *La Porte d'Enfer* - un ansamblu de figuri dispuse aparent haotic, ca analogie vizuală a decăderii morale la sfârșit de secol - rămâne însă neterminată. Reușește să vândă statului proiectul de statuie a "Sfântului Ioan Botezătorul" și pleacă la Londra pentru a învăța tehnica gravurii în atelierul lui Alphonse Legros. În 1883 o întâlnește pe viitoarea sculptoriță Camille Claudel, atunci în vârstă de 19 ani, care devine eleva și iubita lui.

Municipalitatea din Calais îi comandă un monument pentru comemorarea lui Eustache de Saint Pierre (1287-1371), cetățean al orașului Calais, celebru prin devotamentul arătat concetățenilor săi cu ocazia predării orașului regelui englez Eduard III (1347). Acest grup statuar, ***Les Bourgeois de Calais*** ("Burghezii din Calais") este inaugurat în 1895 în prezența lui Rodin. O replică a monumentului se găsește în curtea Muzeului Rodin din Paris.

Între timp execută figurile lui "**Adam**", a "**Evei**" și a "**Gânditorului**" (*Le Penseur*). Anul 1886 este marcat de executarea comenzilor pentru monumentele lui Vicuna Mackenna și al generalului Lynch în Santiago de Chile și de primirea comenzii pentru compoziția "Sărutul" (*Le baiser*), destinată Expoziției Universale din Paris (1889). În 1887 **ilustrează volumul de poezii *Les Fleurs du Mal* ale lui Charles Beaudelaire pentru editura Gallimard.**

Rodin devine în 1893 **președintele secției de sculptură la *Société Nationale des Beaux-Arts***, fiind succesorul lui Jules Dalou. Își schimbă domiciliul la Meudon-la-Fôret, unde va fi vizitat de tineri literați și artiști, printre care Antoine Bourdelle, care îi devine elev. La Giverny, reședința lui Claude Monet din apropierea Parisului, îl întâlnește pe Paul Cézanne. În 1898 intervine ruptura cu Camille Claudel, fapt care va avea repercusiuni negative în dezvoltarea ulterioară a talentatei artiste. Anul 1899 este marcat de organizarea primelor mari expoziții retrospective la Bruxelles, apoi la Rotterdam, Amsterdam și la Haga. Cu ocazia Expoziției Universale din 1900, se inaugurează "Pavilionul Rodin", în *place de l'Alma* din Paris, unde se expun 171 opere ale artistului, printre care pentru prima dată și "Poarta Infernului", deși nededesăvârșită. Pavilionul va fi demontat și reconstruit la Meudon în anul următor.

În anii 1905-1906, poetul austriac Rainer Maria Rilke lucrează ca secretar particular al lui Rodin. În 1904 devine amantul ducesei de Choiseul, legătură care va dura până în 1912.

PAGINA BIOGRAFICĂ. RODIN

În anul 1907, Rodin se instalează în *Hôtel Biron* din Paris, care în anul următor va deveni "Muzeul Rodin". În 1911, participă la "Expoziția Regală de Arte" din Berlin. Primește din partea statului francez comanda pentru executarea unui bust al lui Puvis de Chavanne pentru *Panthéon*. Compoziția "Burghezii din Calais" este cumpărată de statul englez și va fi instalată în grădinile Westminster din Londra, în fața Parlamentului. În *Metropolitan Museum* din New York se inaugurează (1912) o sală consacrată lui Auguste Rodin. În 1914 îi apare monografia *Les Cathédrales de France*, care cuprinde studiile sale asupra stilului gotic în arhitectură.

Auguste Rodin se îmbolnăvește grav în anul 1916. Donează o mare parte din colecțiile sale statului francez. La 29 ianuarie 1917 se căsătorește la Meudon cu Rose Beuret. Rose decedează pe 14 februarie; Auguste Rodin se stinge din viață pe 17 noiembrie. Amândoi sunt înmormântați în cimitirul din Meudon.

La 4 august 1919 "Muzeul Rodin" din Paris își deschide porțile pentru accesul publicului.

Caracterizarea operei lui Rodin

Într-o epocă în care interesul pentru mișcare, pentru instantaneu, pentru înregistrarea fidelă a senzațiilor de spectacolul realității a dus la apariția picturii impresioniste, Rodin și-a propus să revoluționeze limbajul sculpturii, făcându-l capabil să expună adevărul uman dincolo de clișeele academiste. Există o filiație directă între Rodin și Michelangelo, a cărui operă o studiasse la Florența și Roma, și cu arhitectura catedralelor gotice. Principiul dinamic se referă la ceea ce el a numit "iluzia vieții", adică verosimilitatea creației ("Omul care merge", 1877; "Gânditorul", 1880; "Eva după păcat", 1881). De la lucrări în care prim-planul reprezentării este consacrat tinereții senine ("Primăvara eternă", 1884; "Danaidă", 1885; "Sărutul", 1886), artistul trece la compoziții dominate de dramatism, de tensiuni interioare ("Durere", 1885; "Cele trei umbre", 1881-86; "Fiul risipitor", 1888).

O sinteză a sculpturilor sale o reprezintă "Poarta Infernului", amplă compoziție la care, începând din 1880, va reveni în tot cursul vieții. Grupul statuar "Burghezii din Calais" (1884-1886) este un instantaneu surprinzător prin forța cu care ne comunică starea de spirit a personajelor. Dirijate parcă de un subtil regizor, privirile lor sunt îndreptate divergent, încorporând spațiul din jur și izolându-se în același timp în propriul destin.

Sursă: http://ro.wikipedia.org/wiki/Auguste_Rodin

MOMENTE OMAGIALE

„Dmitri Shostakovich- Primul copil muzical important al Revoluției”.

Elevii din Clubul „Prietenii Bibliotecii” sunt familiarizați, prin audițiile muzicale făcute la Bibliotecă, cu muzica lui Shostakovich. Cea mai îndrăgită, dintre toate lucrările sale, va rămâne pentru ei – *Second vals*, interpretat de Andre Rieu. În zi aniversară – 25 octombrie, elevii din clasele a IX-a C și a XII-a B au prezentat materiale legate de viața și opera compozitorului, dar și de împrejurările istorice în care și-a compus și prezentat lucrările.

<http://www.youtube.com/watch?v=mmCnQDUSO4I> sau
<http://www.youtube.com/watch?v=LX1fiE0U1qA>

„Franz LISZT”

Pe parcursul săptămânii 21- 25 septembrie, la Biblioteca Școlară, în pauzele mari, elevii s-au bucurat de ... „Liszt”. Au fost audiate „Lieberstraum” (care a plăcut cel mai mult, în interpretarea lui A. Rubinstein), „Piano Sonata” (în interpretarea lui Horowitz), fragmente din „Hungarian Rhapsodies”, „Faust Symphony”.

<http://www.youtube.com/watch?v=ZK6DxupkUPQ>,
<http://www.youtube.com/watch?v=KJbg9V2KnD8>,
<http://www.youtube.com/watch?v=0odaG9qi818>
<http://www.youtube.com/watch?v=nkXOrkeZyqQ>

MOMENTE OMAGIALE

Moment omagial „Petre ȚUȚEA”

Pentru al treilea an, în data de 6 octombrie, Petre Țuțea este evocat la Biblioteca Școlară. Dacă, în anii trecuți, accentul a fost pus pe „pe omul de cultură – P. Tuțea”, în acest an s-a insistat mai mult pe modelul de demnitate umană a deținutului politic din închisorile comuniste.

Elevii prezenți au fost foarte impresionați de citatele:

„Am făcut o mărturisire într-o curte cu șase sute de inși, în închisoarea de la Aiud. Fraților, am zis, dacă murim toți aici, în haine vărgate și în lanțuri, nu noi facem cinste poporului român că murim pentru el, ci el ne face onoarea să murim pentru el!”

„Definiția mea este: Petre Țuțea, românul. Am aparat interesele României în mod eroic, nu diplomatic. Prin iubire și suferință. și convingerea mea este că suferința rămâne totuși cea mai mare dovadă a dragostei lui Dumnezeu.”

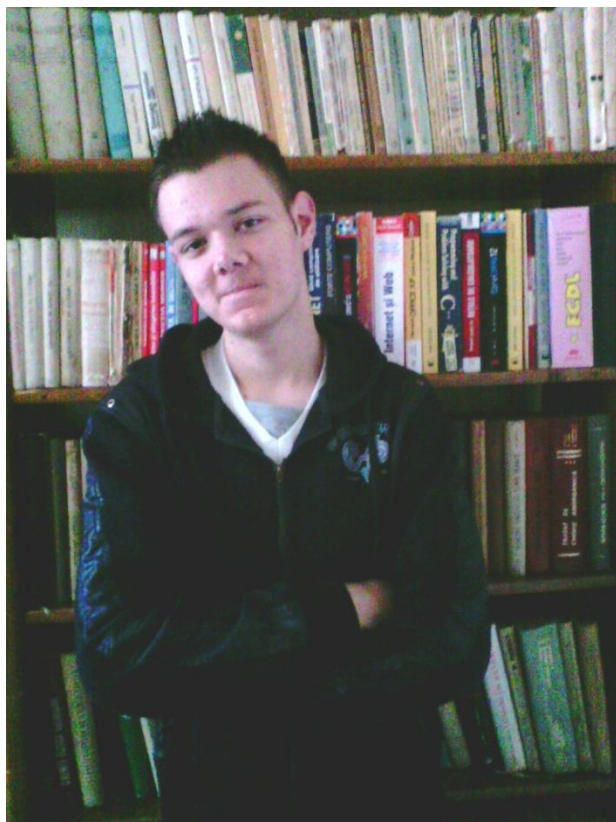
„Eu, cultural, sunt un european, dar fundamentul spiritual e de țăran din Muscel. La închisoare, grija mea a fost să nu fac neamul românesc de râs. Și toți din generația mea au simțit această grijă. Dacă mă schingiuiam ca să mărturisesc că sunt tâmpit, nu mă interesa, dar dacă era ca să nu mai fac pe românul, mă lăsam schingiuit până la moarte. Eu nu știu dacă vom fi apreciați pentru ceea ce am făcut; important e că n-am făcut-o niciodată doar declarativ, ci că am suferit pentru un ideal. E o monstruozitate să ajungi să suferi pentru un ideal în mod fizic.”

Sursa: <http://www.crestinortodox.ro/credinta/petre-tutea-ateii-au-nascut-s-nascut-degeaba-69810.html>
<http://www.tutea.ro/>

EXPERIMENT ARTISTIC. VERSURI

Alexandru Mihai MUREȘAN
(cls. a X-a B)

Se aude...

Se aude
Vocea florilor,
Foșnetul vântului,
când totul este calm, iar trupul visător;
când totul este înconjurat de o pătură
de fum.

Pentru că sufletul nu este cald și
mintea liniștită,
Se aude vocea naturii.
Se aude pentru cei ce nu văd, pentru a
vedea și ei.
Se aude până când toți ceilalți vor
auzi.

Pentru că cel care care nu vrea să se
audă
stă în umbra celui auzit.

Se aude sunetul valurilor, ce lovesc
cu putere stâncile
Ca și o tobă care bate cu putere,
Până când cei din jur vor fi gata să
asculte.

EXPERIMENT ARTISTIC. VERSURI

Ioana Florina VITAN (cls. a X-a C)

O lecție...

Am învățat că lacrimile
Nu mai au rost să curgă.
Am învățat să trec peste
Orice obstacol,
Deși uneori e greu.

Vreau să uit trecutul,
Pentru că vreau să trăiesc
prezentul.
M-am săturat să sufăr, să plâng
și să trăiesc doar din amintiri
neplăcute.

Viața mea a fost un chin,
Dar am învățat să lupt.

Vreau, ca de acum înainte,
Să pot privi toate lucrurile altfel,
Pentru că am nevoie ca ochii mei
să aibă parte și de bucurii,
nu doar de lacrimi.

EXPERIMENT ARTISTIC. VERSURI

Flavia Melania NICOARĂ (cls. a XI-a C)

E o liniște tristă,
În toiul nopții grele...

De doruri și chin,
Fata se pierde,
între plâns și suspin.

Ea oferă din suflet,
Oferă cu drag,
Iubirea ce-o poartă
în sufletul amar.

Cu ochii în lacrimi,
Ea fuge speriată,
de noua ei viață,
ce tristă se arată.

De nicăieri apar
Speranțe deșarte.
Apar ...dar dispar
într-o singură noapte...

Noua ei lume,
ce acum o înconjoară,
Aduce mii de probleme și...
încet o doboară.

Frânturi din adolescență

Laura MUREȘAN (cls. a X-a C)

De ce visul !?

Tu stai ... privești la visul imposibil.

De ce visul nu poate deveni realitate ?!

De ce visul pentru tine este imposibil !?

De ce ?

De ce nu poți lupta pentru visul tău

ca să devină realitate !?

De ce nu poți trece granițele visului

pentru a ajunge la realitate !?

De ce nu înveți să lupți pentru visul tău !?

Visul tău va rămâne doar un vis !?

UTILE

Link-uri recomandate:

<http://www.libris.ro/librarie-online?1=1&ord=7&nav=1&pgn=20>

<http://www.romanianwriters.ro/>

<http://www.polirom.ro/>

[http://www.vinsieu.ro/evenimente/expozitii-si-lansari-de-carte/cluj-
napoca/data/toate/clsd.html](http://www.vinsieu.ro/evenimente/expozitii-si-lansari-de-carte/cluj-
napoca/data/toate/clsd.html)

<http://uap.ro/>

<http://www.tablouri.com/>

<http://www.muzeulcotroceni.ro/>

[http://www.vrbrasov.ro/culturabrasov/muzeebrašov/muzeuldeartabrasov/index.htm
l?keepThis=true&TB_iframe=true](http://www.vrbrasov.ro/culturabrasov/muzeebrašov/muzeuldeartabrasov/index.htm
l?keepThis=true&TB_iframe=true)

<http://www.cjc.ro/MINAC/ro/despre.html>

<http://peles.ro/category/exploreaza/tur-virtual>

http://muzeu.geomatic.ro/sectii/sarmis/sarmi_virtual/ro/1/1_intrare.htm

<http://www.muzeuminbm.ro/wp/tur-virtual>

<http://www.uaic.ro/uaic/bin/view/Research/TurVirtual-muzeu>

[http://sighisoara360.ro/sighisoara/muzeuldeistorie.html?keepThis=true&TB_ifram
e=true](http://sighisoara360.ro/sighisoara/muzeuldeistorie.html?keepThis=true&TB_ifram
e=true)

www.inter-art.ro

www.ocnamuresonline.ro/

www.pepinieracsaba.ro/

<http://www.liceultehnologicocnamures.ro/>

Elevii din Clubul “Prietenii Bibliotecii”

Andreea Goga, cls. a XI-a C

Esmeralda Berki, cls. a XI-a C

Ioana Vitan, cls. a X-a C

Laura Mureșan, cls. a X-a C

Denisa Mihălțan, cls. a X-a C

Carina Opreș, cls. a XI-a C

Ambra Piper, cls. a IX-a A

Larisa Ștefan, cls. a XII-a B

Flavia Nicoară, cls. a XII-a C

Alexandru Mureșan, cls. a XI-a B

Radu Todea, cls. a XI-a B

Darius Belegan, cls. a XI-a B

Erszabeth Kurucz, cls. a XI-a B

Ana Maria Litean, cls. a IX-a C

Cristina Selegean, a IX-a C

Timea Șuba, cls. a IX-a C

Daria Andone, cls. a XII-a B

Ioana Morar, cls. a XII-a B

Camelia Rusu, cls. a XII-a B

Nicoleta Dandoczi, cls. a X-a C

Cristina Nuc, cls. a X-a C

Andreia Beko, cls. a X-a C

Cosmina Smochină, cls. a X-aD

Iulia Bârsan, cls. a X-a A

Ioana Rusu, cls. a XI-a C

Iulia Farkaș, cls. a XII-a B

Carmen Popa, cls. a X-a C

Andreia Lăcătuș, cls. a XII-a B

Ileana Stoica, cls. a XII-a B

Mădălina Indrei, cls. a XII-a B

Sergiu Oltean, cls. a X-a C

Mădălina Delamarian, cls a XII-a B

Claudia Herki, cls a IX-a A

Ema Herman, cls. a IX-a A

Gabriel Bota, cls. a IX-a B

Ovidiu Cismaș, cls. a X-a C

DIN CUPRINSUL REVISTEI:

Experiment inedit/ pag. 2

Pagina biografică / pag. 3

Momente omagiale /pag. 10

Experiment artistic. Versuri: / pag. 13

Utile. / pag.16

Cuprins. Colectivul de redacție/17

Sponsori / pag. 18

Colectivul de redacție:

Clubul Prietenii Bibliotecii

Redactor: bibl. Luminița Bugan

Colaboratori: prof. Maria Rasa

prof. Maria Pitea

prof. Timea Nagy

prof. Alexandru Vigh

prof. Dorina Bogdan

MULȚUMIM SPONSORILOR NOȘTRI !!!

Picasso ne inspiră să ne încercăm talentele “artistice”.
Ne punem în practică visurile și ideile, creăm
folosind suport realizat din plăci de gips carton, oferit de

Reducem pierderea de caldură, din suflute, izolând cu polistirenul produs de

lipit cu adeziv produs și oferit de
îmbinarilor dintre plăcile de

. Finisarea suprafețelor de polistiren și a
gips carton este posibilă tot datorită lor.

“Pânza” de lucru realizăm cu vopsea lavabilă oferită de
și

această pânză folosind pigmenți

Redăm culorile toamnei pe

Colorăm cu vopselele oferite de SC FEROMETAL SRL din Ocna-Mureș.
După lăsarea serii iluminăm “tablourile” create cu ajutorul aparatelor electrice oferite
de

S.C. MARELCO S.R.L Cluj - Napoca, Tl

CU UN MIC SPRIJIN, FACEM O SCHIMBARE URIASA.

Am achiziționat bunuri materiale cu caracter funcțional prin sprijinul oferit de SC Golden
Clothes SRL din Ocna Mureș,

Am confecționat jaluzele verticale pentru
laboratorul electric din materialele oferite de

Și susținute de șinele de perdea oferite de

Echipa de fotbal îmbracă la meci echipamentul sportiv oferit de SC PRODCOMPLEX SA
din Târgu Mureș

Mulțumim că vă pasă !

Elevi și profesori de la Liceul Tehnologic din Ocna-Mureș, jud. Alba

ing. NAGY Timea